

Sahib PAŞAZADƏ

AMK-nin dosenti və dissertanti
Elmi məsləhətçi: Fəxrəddin Baxşəliyev
sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Ünvan: Bakı, Yasamal rayonu, Ələsgər Ələkbərov 7
E-mail: sptar1980@mail.ru

AZƏRBAYCAN BƏSTƏKARLARININ TAR ÜÇÜN BİRHİSSƏLİ PROQRAMLI ƏSƏRLƏRİ

Xülasə: Məqalədə Azərbaycan musiqi mədəniyyətində tar alətinin rolu haqqında məlumat verilir. Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığında tar üçün birhissəli programlı əsərlər nəzərdən keçirilir. Müəllif tar üçün birhissəli programlı əsərləri ifaçılıq tərkibinə görə, onları bir tərəfdən solo tar və müşayiət (fortepiano və ya kamera ansambl ilə) üçün əsərlər, digər tərəfdən ansambl və ya orkestrin tərkibində tardan istifadə olunan əsərlər kimi qruplara ayırır. Məqalədə xüsusişlər son illərdə yaranmış tar üçün birhissəli programlı əsərlər və onların ifaçılıq xüsusiyyətləri işıqlandırılır.

Açar sözlər: tar, muğam, bəstəkar, ifaçılıq, birhissəli programlı əsərlər

Azərbaycan tar ifaçılığı sənətində konsert və tədris proqramlarının əsasını muğamlar və bəstəkar əsərləri təşkil edir. Muğam sənəti görkəmli muğam ustadlarının yaradıcılıq məhsulu kimi musiqi mədəniyyətimizin bünövrəsidir. Muğamin özünə-məxsus janrları formalaşmışdır. Musiqişünas-alim Ramiz Zöhrabov bu haqda belə yazmışdır: “Milli musiqi irsimizdə geniş inkişaf etmiş muğam sənəti hazırda musiqili-poetik incəsənətin əsas sahəsi kimi üç növdə təşəkkül tapmışdır: muğam dəstgahlar, kiçik həcmli muğamlar, zərbi muğamlar” [5, s. 42]. Bununla yanaşı, təsniflər və rənglər də muğama aid janrlardır. Bu janrların hər birinin yaradılmasında və ifa olunmasında tarzənlərin böyük rolü vardır. Buna görə də bunlar tar ifaçılarının muğam üzrə tədris proqramlarının əsasını təşkil edir.

Digər tərəfdən, tarda notla tədrisdə bəstəkar əsərlərinin ifası da mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Məlumudur ki, 1920-1930-cu illərdə Ü.Hacıbəylinin məqsədyönlü fəaliyyəti nəticəsində tar və digər xalq çalğı alətlərinin not sisteminə salınması tar ifaçılığında yeni mərhələ oldu. Xalq çalğı alətləri orkestrinin yaranması ilə Azərbaycan musiqisində bəstəkar yaradıcılığının bu sahəyə diqqətini artırdı. Tar milli musiqi aləti olaraq həm Avropa alətləri ilə ansamblda, həm də simfonik orkestrin tərkibində bərabərhüquqlu üzv kimi istifadə olunmağa başladı ki, məhz bu faktor tar üzrə not repertuarı formalaşmasına təkan verdi. Tədqiqatçı alim Afət Novruzov bu barədə belə yazar: “Not ifaçılığı isə tarda ilk addım olduğuna görə sözsüz ki, tədrisdə dərs vəsaiti kimi xarici ölkələrin bəstəkar əsərləri və müxtəlif musiqi dərsliklərindən istifadə etmək zərurətini yaradırdı. Bunları nəzərə alaraq, Ü.Hacıbəyov 1925-ci il mayın 9-da o dövrün tələbinə uyğun şəkildə tar ixtisası üzrə not və muğam proqramını tərtib

etmişdir. Tar ixtisasının not üzrə programında Ü.Hacıbəyov öz əsərləri ilə yanaşı xarici ölkə müəlliflərinin münasib əsərlərindən də istifadə etmişdir” [2, s. 14].

Tarın not üzrə çalğısı üçün həm Azərbaycan və xarici ölkə bəstəkarlarının əsərlərinin işləmələri və köçürmələri meydana gəldi, həm də tədricən tar üçün orijinal əsərlər yarandı. Ü.Hacıbəylinin yaratdığı əsərlərdən “Cəngi” pyesini xüsusi qeyd etmək lazımdır. Bu əsər xalq çalğı alətləri orkestri üçün yazılaraq sonradan fortepiano pyesi kimi işlənilmişdir. Eyni zamanda həmin pyes tar və fortepiano üçün işlənilərək tarzənlərin repertuarına daxil olmuşdur. Ənənəvi milli rəqs musiqi nümunəsi olan “Cəngi” Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığına instrumental şəkildə daxil olaraq solo, ansambl və orkestr üçün “Cəngi” adlı pyeslərin yaranması üçün bir örnek oldu. Bu qəbildən olan əsərlərdən Ü.Hacıbəylinin “Koroğlu” operasından “Cəngi” rəqsini, Səid Rüstəmovun xalq çalğı alətləri orkestri üçün “Cəngi”, Aqşin Əlizadənin kamera orkestri üçün “Cəngi” pyeslərini qeyd edə bilərik. Eyni zamanda, Ü.Hacıbəylinin “Cəngi” pyesinin ifaçılıq təcrübəsində geniş yayılması xüsusi olaraq müxtəlif bəstəkarlar tərəfindən tar üçün virtuozi xarakterli pyeslərin yaradılmasına təkan verdi.

Tar aləti üzrə repertuarın formalaşmasında Səid Rüstəmovun, Adil Gəray Məmmədbəylinin, Süleyman Ələsgərovun və digər bəstəkarların böyük rolü olmuşdur. 1950-ci illərdə Hacı Xanməmmədov tərəfindən ilk dəfə olaraq tar və simfonik orkestr üçün Konsertin yaranması musiqimizdə bu janrin inkişafının başlangıcını qoydu. Bir çox Azərbaycan bəstəkarlarının – Səid Rüstəmovun, Süleyman Ələsgərovun, Cahangir Cahangirovun, Zakir Bağırovun, Nəriman Məmmədovun, Tofiq Bakıxanovun və başqalarının yaratdığı tar konsertləri tar ifaçılığında yeni səhifə açaraq not ədəbiyyatını zənginləşdirmişdir.

Göründüyü kimi, tar üzrə konsert və tədris repertuarında bəstəkar yaradıcılığının birhissəli pyeslərdən iri həcmli konsertlərə qədər rəngarəng janrları öz əksini tapmışdır. Bunlardan müxtəlif həcmli birhissəli programlı pyeslərə diqqət yetirək. Bu istiqamətdə tanınmış tarzən-pedaqoq və bəstəkar Adil Gəray Məmmədbəylinin tar üçün “Bağçakürd”, “Səfikürd”, “Şahnazsayağı”, “Qaytağı”, “Gülüstan” əsərləri mühüm əhəmiyyətə malikdir. S.Ələsgərovun tar üçün “Daimi hərəkət”, “Tarantella” əsərləri də tarzənlərin konsert və tədris repertuarını zənginləşdirmişdir.

Tar üçün yazılmış birhissəli programlı pyesləri iki yerə bölmək olar: 1) solo tar və müşayiət üçün (fortepiano və ya kamera ansamblı ilə), 2) kamera ansamblının tərkibində tardan istifadə olunması ilə bağlı əsərlər.

Birinci qrup pyeslərdən danişarkən ilk növbədə A.Məmmədbəylinin və S.Ələsgərovun yuxarıda adları çəkilən əsərlərini qeyd etməliyik. Bundan əlavə son illərdə solo tar və müşayiət üçün bir çox əsərlər yaranmışdır. Bunların sırasında Vəsif Allahverdiyevin “Qarabağ haqqında ballada” və ya “Qarabağnamə” solo tar üçün (müşayiətsiz) əsəri demək olar ki, Azərbaycan musiqisində solo tar üçün yeganə əsərdir. Tar və ansambl üçün yazılmış pyeslər üstünlük təşkil edir. Sevda İbrahimovanın tar və orkestr üçün “Xatırə” poeması, “Qurbansız qalan tarım”, Həsən Rzayevin “Rəqs-Tokkata”, Məmmədağa Umudovun tar üçün “Konsert pyesi”, Sərdar Fərəcovun “Rondoletto”, Adilə Yusifovanın tar üçün “Meh gətirdi” pyesi, Yaşar Xəlilovun “Sözsüz mahni”, Aliyə

Məmmədovanın “Hümayun” tar və kamera orkestri üçün əsəri, Ceyhun Allahverdiyevin “Skertso”, Sevinc Əliyevanın tar üçün “Konsert pyesi”, Novruz Aydəmirlinin “Ballada”, Həmid Vəkilovun tar üçün “Şıdırğı”, “Çılğın rəqs” pyesləri bu qəbildəndir.

Tar üçün yazılmış programlı pyeslərin əksəriyyəti rəqs xarakterlidir ki, bu da onların virtuoz konsert pyesləri kimi nəzərdə tutulmasından irəli gəlir. Bunlar müxtəlif adlı pyeslər olub programlı adları rəqs adları ilə bağlıdır və ya sadəcə “Konsert” pyesi kimi adlandırılır. Programlı əsərlərdə isə rəqs janrları ilə bağlı pyeslərdə həm milli, həm də Avropa musiqisi ilə bağlılıqda özünü göstərir. Məsələn, A.Məmmədbəylinin tar üçün “Bağçakürd”, “Səfikürd”, “Qaytağı”, “Gülüstan” əsərlərində milli rəqslərlə bağlılıq özünü göstərir. Əsərlərin musiqi məzmunu xalq rəqslərinin əsas üslub xüsusiyyətlərini, musiqi dilinə xas olan cəhətləri əks etdirir. Həmid Vəkilovun tar üçün “Şıdırğı” və “Çılğın rəqs” adlanan iki pyesi də milli xalq rəqslərinin uyğun xarakter musiqi məzmununa malikdir. S.Ələsgərovun “Tarantella”, Həsən Rzayevin “Rəqs-Tokkata”, Sərdar Fərəcovun “Rondoletto”, Yaşar Xəlilovun “Sözsüz mahni”, Ceyhun Allahverdiyevin “Skertso”, Novruz Aydəmirlinin “Ballada” əsərləri Avropa musiqi janrları ilə bağlıdır. Əsasən tar və fortepiano üçün yazılmış bu əsərlərin musiqi və ifaçılıq xüsusiyyətlərində janr baxımından fərqlilik özünü göstərir və həmin əsərlər musiqi üslubuna görə özündə milli və klassik musiqinin qovuşdurulmasına əsaslanır və tar alətinin ifaçılıq imkanlarının genişləndirilməsinə xidmət edir. M.Umudovun “Konsert pyesi”, S.Əliyevanın tar üçün “Konsert pyesi” adlı əsərləri də bu qəbildən olub tarın texniki və bədii imkanlarının qovuşdurulması və virtuoz imkanlarının nümayishi baxımından diqqətəlayiqdir.

Məsələn, Həsən Rzayevin “Rəqs-Tokkata” əsəri tarın coşqun ritmik başlangıcı melodik inkişafə təkan verərək, pyesin xarakterini ilk xanələrdən təcəssüm etdirir (Nümunə № 1).

Nümunə № 1

RƏQS - TOKKATA

Allegro vivace (♩ = 76) Tarzən Ramiz Quliyevə həsr olunur

Bəstəkar tar partiyasındaki triollarla intensiv hərəkəti fortepianonun dəqiq ak-kordları ilə tənzimləyərək, tokkatonun ritmik özəyini önə çəkir. Bu pyes ifaçılıq baxımından virtuoz xarakterli pyesdir.

Ümumiyyətlə, tar və fortepiano üçün ansambl pyeslərində bəstəkarlar tar alətinin texniki ifaçılıq imkanlarını açmağa çalışaraq, əsasən virtuoz xarakterli pyeslər yaratmışlar.

İkinci qrupa aid etdiyimiz əsərlərdən Fərəc Qarayevin “Xütbə, muğam və surə”, “Babil qülləsi (2002), Firəngiz Əlizadənin tar və kamera orkestri üçün “İlgim” (1998), Cavanşir Quliyevin “Bayatı” (2004), ”Aleksandr Çaykovskinin “Xocalı rekviyemi”, Firudin Allahverdinin “Sıralama” əsəri, Rüfət Xəlilovun “Sükutdan yaranan təzadalar” və s. qeyd edə bilərik. Bu əsərlərin ifaçılıq tərkibi müxtəlifdir və orkestrin tərkibinə tar alətinin daxil edilməsini nəzərdə tutur.

Tar üçün birhissəli programlı əsərlərdə muğamdan istifadə mühüm cəhət kimi özünü göstərir. Muğam bir sıra əsərlərin programında, yəni başlığında öz əksini tapmışdır. Məsələn, A.Gərayın “Şahnazsayağı”, Aliyə Məmmədovanın “Hümayun”, F.Qarayevin “Xütbə, muğam və surə” əsərləri bu qəbildəndir. Bu əsərlər bəstəkarların muğama fərdi yaradıcılıq münasibətindən və muğamdan istifadə məsələsi ilə bağlı yeni yollar axtarmasından irəli gəlir. Bu əsərlərdə muğam əsas üslub xüsusiyyəti kimi çıxış edərək musiqi dilinin mühüm amili kimi diqqətəlayiqdir. Bəstəkar yaradıcılığında muğamdan istifadə məsələsinə dair Ü.Hacıbəyli “Musiqidə xəlqilik” məqaləsində belə yazmışdır: “Azərbaycan musiqisini öyrəndikdə, ondan istifadə etdikdə muğam sisteminə, Azərbaycan musiqisində olan və çox böyük rol oynayan canlı muğamlara xüsusi diqqət verilməlidir. Çalışmaq lazımdır ki, bu muğamlar öz sərbəst əhəmiyyətlərini itirməsinlər. ...Biz Azərbaycanda muğam musiqisini intensiv şəkildə işləməklə muğam sənətini yüksək səviyyəyə qaldıra bilərik” [1, s. 403].

A.Gərayın və A.Məmmədovanın əsərlərinin adı konkret muğam adları ilə bağlı olub həmin muğamların melodik məzmununun tar alətində təcəssümünə əsaslanır. F.Qarayevin “Xütbə, muğam və surə” əsərində isə tar alətində muğamin səsləndirilməsi konkret adla bağlanması da, burada tarda muğam çalınması əsərin ümumi konsepsiyasından irəli gəlir. A.Gərayın əsəri tar və fortepiano üçün, A.Məmmədovanının tar və kamera orkestri üçün bəstələnmişdir, F.Qarayevin əsərində isə simfonik orkestrinin tərkibinə tar və maqnit yazılısı daxil edilmişdir. Göründüyü kimi, bu əsərlərin ifaçılıq tərkibində tarın Avropa alətlərinin müşayıti fonunda muğam ifa etməsi musiqi dilinə rəngarənglik götirmiştir.

Nümunə üçün Aliyə Məmmədovanın “Hümayun” əsərində tar alətinin partiyasını muğam gəzişmələri üzərində quraraq, əsas mövzunun ənənəvi ifadə tərzinə üstünlük vermişdir (Nümunə № 2).

Nümunə № 2

Musical score for Nümunə № 2, showing measures 57 through 61. The score is for a single instrument (likely a bowed string) and includes dynamic markings such as 6:4, 5:4, 3:2, and 3:1, along with various slurs and grace notes.

Fərəc Qarayevin “Xütbə, muğam və surə” əsərində isə tar partiyasında improvisasiyalı gəzışmələrdən sonra “Şüstər” muğaminin səslənməsi daxil edilir (Nümunə № 3).

Nümunə № 3

Musical score for Nümunə № 3, featuring a melodic line with various time signatures (3:2, 7:6, stac.) and dynamics (mp, sf, mf). The word "Şüstər" is written above the staff in the middle section, and a circled letter "A" is at the end.

Tar üçün yazılmış birhissəli proqramlı əsərlərin digər qismində müğam adları ilə bağlılıq olmasa da musiqi dilində müğamvarılık aparıcı əhəmiyyət kəsb edir. Bunnardan V.Allahverdiyevin “Qarabağ balladası”, Sevda İbrahimovanın tar və orkestr üçün “Xatırə” poeması, Firudin Allahverdinin “Sıralama” və s. qeyd oluna bilər.

V.Allahverdiyevin “Qarabağ balladası” əsərinin məziyyətlərindən danışarkən tədqiqatçı tarzən A.Novruzovun fikirlərinə istinad etmək istəyirik. O, əsəri xarakterizə edib birhissəli kompozisiyanın forma quruluşunu rondo-sonata kimi təyin edərək müəllifin formaya sərbəst yanaşma əlamətlərinə diqqəti yönəldir və belə yazır: “Burada Avropa musiqi forması kontekstində əsərin kompozisiya təfsiri müğamin inkişaf prinsipləri ilə üzvi surətdə əlaqələndirilmişdir” [3, s. 82].

V.Allahverdiyevin “Qarabağ balladası” ifaçılıq baxımından yeni cəhətlərlə zəngindir. Belə ki, müəllif tarın ifaçılıq imkanlarından geniş və rəngarəng surətdə istifadə edərək simlərdən melodik, harmonik və polifonik ifa xüsusiyyətlərini qabarıq nümayiş etdirib. Əsərin müğama əsaslanması onun musiqi məzmununda özünü bürüzə verir. Bəstəkar müğamların melodik xüsusiyyətlərinə əsaslanaraq onların intonasiya xüsusiyyətlərini yaratdığı melodiyalarda təcəssüm etdirib. Əsərin əsas məziyyətlərindən biri kimi tar partiyasında iki not sətrindən istifadə edilməsini qeyd etmək lazımdır ki, bu da tar ifaçılığı üçün yeni yazı tərzini kimi diqqətəlayiqdir (not nümunəsi № 4a). Eyni zamanda tarda ifaçılıq baxımından da bir sıra polifonik səsləşmələr, müxtəlif musiqi ibarələrinin eyni vaxtda təcəssümü, iki not arasında qlissandosu (sürüsdürməsi) və s. cəhətlər özünü göstərir (Nümunə № 4b).

Nümunə № 4a

QARABAĞ BALLADASI

Allegro

Vasif Allahverdiyev

Nümunə № 4b

The musical score consists of two staves of music. The top staff starts with a dynamic ***ff***, followed by a measure with fingerings (1), (2), 0 and (1), (2), 0, with a circled **○** symbol. The instruction **sempre marcato** is written below. The bottom staff begins with a dynamic ***mp***, followed by a measure with fingerings (3), (2), (2) and (1). The dynamic ***f*** is indicated below. Both staves feature various rhythmic patterns and fingerings throughout.

Tədqiqatçı A.Novruzov əsərin ifaçılıq xüsusiyyətləri barədə belə yazmışdır: “V.Allahverdiyev tar partiyasının alternativsiz redaktorudur. Çünkü hər bir notun üzərində applicatura və strixləri, bu zaman hansı ifadə vasitələrindən istifadə edilməsini bəstəkar dəqiq və səlis redaktə etmişdir” [3, s. 82].

V.Allahverdiyevin “Qarabağ balladası” Azərbaycan incəsənət tarixinə daxil olmuş Qarabağ mövzusunu, onun işgali ilə bağlı faciəli hadisələri musiqidə təcəssüm etdirən bir əsər kimi diqqətəlayiqdir. V.Allahverdiyevin “Qarabağ haqqında ballada” əsərinin ifaçılıq xüsusiyyətlərinin araşdırılması çox vacibdir, çünkü burada tar ifaçılığında istifadə olunan bədii-ifadəli cəhətlər virtuozi keyfiyyətlərlə uzalaşdırılırlaşaraq parlaq bir konsert əsərinin meydana çıxmamasına şərait yaratmışdır.

Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan bəstəkarlarının tar üçün birhissəli proqramlı əsərləri sırasında Qarabağ mövzusu ilə bağlı əsərlər mühüm yer tutur. Bu əsərlərdə bəstəkarların tardan və müğamdan istifadəsi müğam sənətimizin beşiyi sayılan Qarabağın rəmzi mənasına çevrilib. Qarabağ mövzusunda yazılmış əsərlər sırasında Sevda İbrahimovanın “Qurbansız qalan tarım” və s. qeyd etmək lazımdır. S.İbrahimovanın yaradıcılığında Qarabağ mövzusu olduqca həssas bir mövzu olub, həm vətənimizin bir parçası, həm baba yurdu kimi çox doğmadır. Bəstəkarın əsərlərində Qarabağ məhz babası, görkəmli tarzən və müğam bilicisi Qurban Primovun xatirəsi,

onun tarda ifa etdiyi müğamlarla bağlıdır. Bu baxımdan, S.İbrahimovanın bəstələdiyi bir sıra əsərlərdə bu xəttin davamını görürük. Bunlardan tar və orkestr üçün "Xatirə" poeması, səs, tar və orkestr üçün "Qurbansız qalan tarım", solo tar, simli orkestr və fortepianonun müşayiəti ilə "Sənin üçün darıxmışam, Şuşam", tar və orkestr üçün "Qara-bağnamə" əsəri diqqətəlayiqdir. Bütün bu əsərlərin ifaçı tərkibinə tarın daxil edilməsi həm tar, həm də orkestr partiyasında müğam melodiyalarından yaradıcılıqla istifadə olunması nəzərdən keçirdiyimiz mövzu baxımından onların əhəmiyyətini artırır.

Burada S.Ibrahimovanın "Xatirə" poeması əsəri ilə bağlı olaraq müsiqişunas-alim Ramiz Zöhrabovun maraqlı bir müşahidəsini qeyd etmək istəyirik. Əsərin ilk ifasından (1982) sonra yazdığı məqalədə R.Zöhrabov solist tarzən Ramiz Quliyevin öz ifası ilə əsərin müsiqi məzmununu necə dərindən səciyyələndirməsi haqqında qeyd edir: "İfaçı bu yerdə çox düzgün olaraq Q.Primovun müğam ifaçılıq məziyyətlərinə əsaslanır, necə deyərlər, onun "Segah barmaqlarını" təqlid edir. Eyni zamanda, ifa zamanı R.Quliyevin fərdi yaradıcılığına məxsus incə "barmaqlarını"da müşahidə etmək çətin deyildir. Q.Primov ifaçılıq üslubu ilə R.Quliyev ifaçılıq manerasının sintezi məhz əsərə xüsusi rövnəq verir" [6]. Göründüyü kimi, bəstəkar tərəfindən müğam ifaçılıq ənənəsinin qorunub saxlanması öz əksini tapmışdır. Bəstəkar müğam-dan yaradıcılıqla istifadə edərək tar müsiqi alətinin bədii və texniki imkanları vasitəsilə müsiqi dilinin zənginliyini nümayiş etdirə bilmüşdür (Nümunə № 5).

Nümunə № 5

S. İbrahimovanın Qurban Primovun xatırəsinə həsr etdiyi ikinci əsəri “Qurban-sız qalan tarım” (2000) adlanır ki, bu əsər tar, vokal və simli orkestrin ifası üçün nəzərdə tutulmuşdur. Bu əsərdə tar aparıcı alət olsa da onun vokal və simli orkestrlə ya-naşı səslənməsində diqqətəlayiq tembr boyaları təzahür edir. Bu barədə tədqiqatçı Həqiqət Yusifova yazır: “Qurbansız qalan tarım” kompozisiyasında tar aparıcı rol oynasa da, vokalın və simli orkestrin uzlaşdırılması əsərin orkestrləşdirməsinə maraqlı xüsusiyətlər aşılmışdır. Bununla belə, əsərdə tarın əhəmiyyətli rolu müəllifin yaradıcılıq məqsədindən irəli gəlir. Bəstəkar bu alətin bədii-texniki imkanlarından və tembrinin “oxunaqlı” olduğundan istifadə etmişdir” [4, s. 108]. Bütün bunlar əsərdə milli və klassik musiqinin qovuşması baxımından, müxtəlif ifa tərzinə, texniki xüsusiyyətlərə malik tərkibin bir araya gətirilməsi bəstəkarın yaradıcılıq üslubunu səciyyələndirir (Nümunə № 6).

Nümunə № 6

Azərbaycan musiqisində Qarabağ mövzusuna həsr olunmuş maraqlı əsərlərdən biri rusiyalı bəstəkar Aleksandr Çaykovskinin “Xocalı rekviyem”idir. Bu mövzuda əsərin meydana gəlməsi Azərbaycan musiqisi üçün əlamətdar bir haldır. Belə ki, müasir dövrdə Azərbaycan xalqının mübarizəsini, Azərbaycan həqiqətlərini dünyaya çatdırmaq baxımından əhəmiyyətlidir. Bu, həm də “Xocalıya ədalət” devizi altında keçirilən tədbirlərin mühüm tərkib hissəsidir. Əsər 2012-ci ildə Heydər Əliyev Fonduñun sifarişi ilə yazılmış və ilk dəfə olaraq Fondun dəstəyi ilə keçirilən IV Qəbələ Beynəlxalq Musiqi Festivalında səsləndirilmişdir. Festivalda bu əsər “Moskva solist-

ləri” orkestri tərəfindən Dmitri Yablonskinin dirijorluğu ilə ifa olunmuşdur. Fortepiano partiyasının ifaçısı xalq artisti, professor Fərhad Bədəlbəyli, tar partiyasının ifaçısı əməkdar artist Sahib Paşazadə olmuşdur. Bəstəkarın fikrinə görə əsər yalnız Xocalı faciəsindən bəhs etmir, eyni zamanda müharibə dəhşətləri ilə üzləşmiş bütün insanlara həsr edilir. Müəllif əsərin yazılıması prosesində Xocalı haqqında məlumat toplamış, hadisə ilə bağlı videokadrlara baxmış, Azərbaycan musiqisini dinləmişdir. Nəticədə dərin faciəvi məzmunlu bir əsər meydana gəlmüşdir [7].

A.Çaykovskinin “Xocalı rekviyemi” – orkestr, viola, violonçel, fortepiano və tar üçün yazılmış simfonik variasiyadır. Artıq mövzunun ilk təfsirindən başlayaraq, tar aləti orkestrin tərkibinə bərabərhüquqlu alət kimi daxil olaraq, digər simli alətlərlə bəzən unison səslənir, bəzən orkestr partiyalarında melodik xətlərin ikiləşməsi və ya kontrapunkt ifadə tərzini özünü göstərir (Nümunə № 7).

Nümunə № 7

Thema

1 Lento

Tar

V-la

V-c.

P-no

Archи

[2]

Tar

V-la

V-c.

P-no

Archi

div. in 3

Azərbaycan bəstəkarlarının tar üçün birhissəli proqramlı əsərləri sırasında Adilə Yusifovanın “Meh gətirdi”, Firudin Allahverdinin “Sıralama”, Rüfət Xəlilovun “Sükutdan yaranan təzadlar” kompozisiyaları müxtəlif ifaçılıq tərkibi ilə fərqlənir. Belə ki, Adilə Yusifovanın “Meh gətirdi” pyesi tar və fortepiano üçün yazılmışdır. Bu, tarın solo alət funksiyasını qabarlıq bürüzə verir (Nümunə № 8).

Nümunə № 8

A musical score for piano, page 13, measures 2-3. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and a common time signature. Measure 2 begins with a dotted half note followed by a sixteenth-note pattern. Measure 3 starts with a quarter note. The bottom staff uses a bass clef and a common time signature. Measure 2 begins with a quarter note. Measure 3 starts with a half note. Both staves show a dynamic of forte (f).

F.Allahverdinin "Sıralama" əsəri isə tar və simli, nəfəs və zərb alətləri üzrə ansambl üçün nəzərdə tutulmuşdur. Hər alətdən bir ifaçının təmsil etdiyi ansambla tar alətinin daxil edilməsi onun digər alətlərlə uyğunlaşdırılmasını təmin edir və onların ifaçılıq xüsusiyyətləri baxımından hər birinin qabarlıq səslənməsinə şərait yaradır (Nümunə № 9).

Nümunə № 9

Tar

Sıralama (2016)

Firudin Allahverdi

Andante $J=96$

12

1 12 2 11 3

ff

38

6 6 5 5 3 3

42

6 6 6 6 > f

47

4 5 3

54

3 f 6 6

mf

R.Xəlilovun “Sükutdan yaranan təzadlar” əsəri fleyta, klarnet, bas klarnet, violin, viola, violonçel, piano, tar alətlərindən ibarət ansambl üçün nəzərdə tutulmuşdur. Bu kimi ifaçılıq tərkibi alətlərin uzlaşdırılmasını tələb edir. Adı çəkilən əsər müasir bəstəkarlıq yazı üsullarına görə diqqətəlayiqdir. Tar aləti ansamblın tərkibində özü-nəməssus tembri ilə musiqi məzmununun zənginləşdirilməsinə imkan yaradır (not nümunəsi № 10).

Nümunə № 10

The handwritten musical score consists of six staves representing different instruments: Flute (Fl.), Bassoon (Corno), Piano, Cello (Cello), Viola (V. o), and Tar. The score is written on five-line staff paper. Various dynamics are indicated throughout the score, such as *ff*, *f*, *pp*, and *sforzando*. Performance instructions include *Espressivo, con dolce* and *Largo*. Measure 17 starts with *ff* and changes to *pp* at the end. Measure 18 starts with *pp* and changes to *f*. Measure 19 is labeled *Mirza Hüseyn Şəgahı*. Measure 20 is circled and labeled *(32)*.

Beləliklə, Azərbaycan bəstəkarlarının tar üçün birhissəli programlı pyesləri ol-duqca rəngarəng məzmunlu və müxtəlif üslub xüsusiyyətlərinə malik olub tar üzrə not ədəbiyyatının genişləndirilməsində mühüm əhəmiyyətə malikdir. Bu əsərlərdə tarın texniki və bədii imkanlarından geniş istifadə edilərək, müasir bəstəkarlıq yazı üsulları ilə uzlaşdırılmışdır. Tar üçün birhissəli programlı əsərləri ifaçılıq məziyyətlərinə görə bir neçə cəhətdən xarakterizə etmək olar ki, bunlardan müşamlı bağlı pyeslər, rəqs xarakterli pyeslər üstünlük təşkil edir. Eyni zamanda, tar üçün birhissəli programlı əsərlər sırasında Qarabağ mövzusunun təcəssümü özünü qabarıq göstərir. Nəzərdən keçirdiyimiz tar üçün birhissəli programlı pyeslərdə tarın Avropa alətləri ilə ansamblda istifadə olunması bəstəkarlar tərəfindən rəngarəng yazı tərzini və ifaçılıq xüsusiyyətlərini özündə əks etdirir.

ƏDƏBİYYAT:

1. Hacıbəyli Ü.Ə. Seçilmiş əsərləri. 2 cilddə. II cild. B.: Şərq-Qərb, 2005. 456 s.
URL:<https://ebooks.azlibnet.az/book/OgDe9HkN.pdf>
 2. Novruzov A.M Üzeyir Hacıbəyovun tarın not ifaçılığında rolü. // "Musiqi dünyası" jurnalı, № 3-4 (5), 2000, s. 14-16.
 3. Novruzov A.M Vasif Allahverdiyevin solo tar üçün "Qarabağ haqqında ballada" əsəri. // "Musiqi dünyası" jurnalı, № 3-4 (33), 2007, s. 82-84.
 4. Yusifova H.S. Sevda İbrahimova - "Qurbansız qalan tarım". // "Musiqi dünyası" jurnalı, № 1-2, 2008, s. 108-110.
 5. Zöhrabov R.F. Azərbaycan müşamları. B.: Təhsil, 2013. 336 s.
 6. Zöhrabov R.F. "Xatirə" poeması. / "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzeti, 1982, 8 yanvar.
- Sayıtoqrafiya**
7. Александр Чайковский: "Написав реквием "Ходжалы", хотел поддержать людей, переживших ужасы войны"/ Day.az. КУЛЬТУРА, 3 августа, 2012 08:09
URL:<https://news.day.az/culture/347493.html>

Сахиб ПАШАЗАДЕ
Доцент и докторант АНК

ОДНОЧАСТНЫЕ ПРОГРАМНЫЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ ДЛЯ ТАРА АЗЕРБАЙДЖАНСКИХ КОМПОЗИТОРОВ

Резюме: В статье представлена информация о роли тара в азербайджанской музыкальной культуре. Рассматриваются одночастные программные произведения для тара в творчестве азербайджанских композиторов. Автор характеризует одночастные программные произведения по их исполнительному составу: произведения для соло тара с сопровождением (фортепиано или камерного ансамбля) и произведения для ансамбля или камерного оркестра, включающий в составе тар. В статье освещаются одночастные программные произведения для тара, созданные в последние годы.

Ключевые слова: тар, мугам, композитор, исполнительство, одночастные программные произведения

Sahib PASHAZADE
Assistant professor and candidate for a degree of ANC

ONE-PART PROGRAM WORKS FOR THE TAR OF AZERBAIJANI COMPOSERS

Summary: *The article provides information on the role of the tar in the Azerbaijani musical culture. One-part program works for the tar in the works of Azerbaijani composers is considered. The author characterizes one-part program works by their performing composition: on the one hand, the works for solo tar with accompaniment (piano or chamber ensemble), on the other hand, the works for ensemble or chamber orchestra, which includes the tar. The article highlights one-part program works for tar created in recent years.*

Keywords: *tar, mugham, composer, performance, one-part program works*

Rəyçilər: sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru, professor Quliyev Akif
sənətşünaslıq üzrə elmlər doktoru, professor Həsənova Cəmilə